2001-10-RE

CAUSA 2001-10-RE

Número de registre: 95-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 22 DE JUNY DEL 2001

BOPA núm. 60, de 27 de juny del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 23 de maig del 2001 per la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 18 de maig del 2001 sobre la inadmissió de la causa 2001-10-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de data 18 de maig del 2001;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedent únic

Amb data 23 de maig del 2001, la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort va formular recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2001-10-RE, presentat per presumpta vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional de data 18 de maig del 2001.

L'escrit de súplica assenyala textualment que "el veritable tema de debat que s'està plantejant davant aquest Tribunal són els límits a la capacitat interpretativa de les normes per part dels tribunals ordinaris en ordre a la no aplicabilitat per part d'aquests d'una llei preconstitucional, globalment considerada com és la Instrucció del 24 de gener de l'any 1905, amb plena validesa normativa i rang jeràrquic vigent en l'actual ordenament jurídic postconstitucional emprant com a base jurídica per a la seva no aplicabilitat una llei transitòria de procediments que únicament estableix determinades precisions orgàniques respecte a determinades lleis preconstitucionals ... cap de les

quals, per cert, fan referència a la Instrucció de l'any 1905".

Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el recurs d'empara 2001-10-RE, interposat contra els autes de dates 8 i 30 de març del 2001, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Fonament jurídic únic

Tal com recullen els antecedents, el recurrent planteja la necessitat de revisar el nostre aute d'inadmissió a tràmit per considerar que aquest Tribunal no havia contestat degudament les seves pretensions, perquè no havia apreciat els termes del seu plantejament argumentatiu. Una vegada fixats els punts del debat ("el veritable tema de debat" – vid Antecedents) i després d'anunciar que aquest no es planteja "en termes de validesa d'una derogació tàcita o expressa de les normes per part dels tribunals ordinaris com pretén exposar l'Aute d'aquest Tribunal", això no afegeix raonaments nous que no hagin estat tinguts en compte en l'aute anterior esmentat.

A diferència del que assenyala el recurrent, al nostre parer, tots els termes del debat que ens va plantejar van ser tinguts en compte amb una contestació tan breu com compressiva de la totalitat del problema: amb el límit de no incórrer en arbitrarietat, correspon als tribunals ordinaris la competència de declarar l'existència d'una derogació normativa. Per tant, afirmar, com fa el recurrent, que "no pertoca als tribunals ordinaris determinar si aquestes estan o no en vigor sinó davant el dubte plantejar un procés incidental d'inconstitucionalitat" és senzillament erroni, encara que aquest error sigui comès amb la millor bona fe. En el nostre sistema, el jutge pot optar per pronunciar-se directament sobre l'existència d'una derogació (que és el que es va fer en aquest cas) o per plantejar l'incident d'inconstitucionalitat. Hi ha sistemes en que fins i tot, com l'alemany, la declaració de derogació correspon en exclusiva al jutge ordinari sense que el Tribunal Constitucional pugui pronunciar-se al respecte.

D'altra banda, és ben sabut que la derogació no és un acte de decisió del jutge mitjançant el qual anul·la una norma determinada: la derogació respon a un conflicte entre dues normes, en el qual la norma posterior s'imposa a la norma anterior. Sense entrar en altres matisacions (necessàries en termes didàctics però improcedents en aquest context) el jutge fa un judici de vigència no un judici de validesa. Això és el que va fer en el seu dia l'aute del Tribunal Superior de Justícia, objecte de recurs d'empara, en el fonament jurídic quart que raona "in extenso" el perquè el Tribunal Superior de Justícia entén que la Instrucció de data 24 de gener de 1905 es troba derogada. No cal reproduir aquí la seva argumentació tot i que hem d'afirmar que no solament està motivada i és raonable sinó que també és convincent.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort i ratificar l'aute del Tribunal Constitucional de data 18 de maig del 2001 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 2001-10-RE.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Eduard Ripoll Sort, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 22 de juny del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat